
Jan Lindholm (Hovedindlæg)

Herr president, ledamöter och gäster! I går var förstanyheten på radion här i Sverige att jordbruksmarkernas förmåga att producera mat försämras globalt på grund av höjda salthalter. Kvällen dessförinnan var det nyhetsrapporter om kraftiga skyfall i Norge och i Kongo. Ett par dagar tidigare hade vi våldsamma översvämningar i Västerdalälven hemma i mitt län, Dalarna. Och med jämna mellanrum tycks både Malmö och Göteborg drabbas av skyfall som stoppar trafiken och fyller källare med vatten.

Det som vi brukar kalla för extremväder har blivit allt vanligare. Men de flesta av oss bor i dag i städer, och det gör att det i huvudsak är på det här sättet som vi märker av klimatförändringarna: Våra sårbara städer har svårt att fungera när grundläggande funktioner som exempelvis elektricitet, vatten och kommunikationer slås ut. Att skogar blåser omkull, att stora åkerarealer dränks, med ruttnande skördar som konsekvens och att det på andra håll runt om i världen torkar ut så att matjorden förs av vinden ut i haven är sådant som vi stadsmänniskor inte märker av, annat än möjligen via tv-sändningar.

Den redogörelse som vi nu diskuterar handlar om vad vi kan göra för att minimera den pågående klimatförändringen så att våra primära försörjningsgrenar som skog, jord, hav och vattendrag inte skadas på ett så allvarligt sätt att vi inte klarar ens de allra nödvändigaste försörjningsdelarna. Men rapporten handlar också om behovet av att anpassa vårt samhälle och de primära näringarna så att kostnaderna minimeras när klimatet och villkoren förändras så drastiskt.

Vi har hört de olika förslagen presenteras av de två föregående talarna. Det

är väldigt tydliga rekommendationer men ändå inte så konkreta och handfasta som man skulle kunna önska sig.

Ett konkret sätt att förbättra avkastningen från arealerna för vår försörjning och samtidigt deponera koldioxid från atmosfären är att använda sig av den så kallade biokolmetoden och tillverka så kallat växtkol. Det är en metod som binder kol i tusentals år. Det ska inte förväxlas med organiskt bundet kol som ju omsätts på bara några få år. Pyrolys av organiskt material är en välkänd metod och beprövad teknik.

Nog är det märkligt att vår vurm för riskfylld högteknologi gör att vi väljer bort metoder som enkelt både ökar avkastningen och minskar belastningen på ekosystemen.

Herr president! Vi i mittengruppen ställer oss bakom rapporten, även om jag personligen tycker att den kunde ge mer konkreta, direkta och handfasta förslag.

Informasjon

Tale nummer

309

Type

Hovedindlæg

Person

[Jan Lindholm](#)

Speaker role

Midtergruppens talsperson

Dato

30.10.14 12:36